

П О Т О Ч Е.

Мило, хубаво поточе
Пъпли, пъни се, клокочи.

Бъсно скача и лудъе,
Непръстанно пъсенъ пъе.

А вода му хладна, чиста,
Вкусна, сладка, много бистра,

Щомъ веднажъ се смигне долъ
И удари въ равно поле,

Безъ почивка, безъ да мигне
День-нощъ, бърза, за да стигне

Свойта миличка сестрица —
Тамъ, далечната ръчица.

Поздравътъ си ѝ пръдава
И съ щълувка я дарява.

Тамъ вода си във нея влива,
Тамъ във нея си почива.

Л. Усоевъ.

